

Κυριακή 17η Νοεμβρίου 2019 (Κυριακή Θ' Λουκᾶ).

Λκ. 12, 16 – 21.

«οὕτως ὁ θησαυρίζων ἑαυτῷ, καὶ μὴ εἰς Θεὸν πλουτῶν» Λκ. 12, 21.

Τό συμπέρασμα τῆς σημερινῆς παραβολῆς ἔχει μία διαχρονική σημασία. Σήμερα μάλιστα εἶναι ἐξόχως ἐπίκαιρο καθώς ὅλοι ἀγωνιοῦμε γιά τίς ἐξελίξεις στήν οικονομική πορεία τῆς κοινωνίας μας. Ἀπό τά μικρά παιδιά πού ἀποκτοῦν συνείδηση τῆς ιδιοκτησίας τους μέχρι καί τούς γέροντες πού γατζώνονται πάνω στά ὑπάρχοντά τους, οἱ ἄνθρωποι φροντίζουμε γιά τόν ἀτομικό πλοῦτο μας.

Ὁ Κύριος μᾶς διδάσκει ὅτι ὁ ἀγώνας καί τό ἄγχος γιά τόν προσωπικό πλουτισμό δέν ὀδηγεῖ πουθενά. Ὅσα καί νά ἀποκτήσει ὁ ἄνθρωπος τά ἐγκαταλείπει τήν ὥρα τοῦ θανάτου. Ὅταν μᾶς σκεπάσει ἡ πλάκα τοῦ τάφου, τό μόνο πού θά πάροουμε μαζί μας εἶναι ὁ πλοῦτος τοῦ Θεοῦ.

Ὁ κατά Θεόν πλούσιος συνήθως εἶναι κατά τόν κόσμο φτωχός. Ὅμως στό τραπεζικό σύστημα τοῦ

οὐρανοῦ δέν ὑπολογίζονται τά χρήματα, τό χρυσάφι, οἱ μετοχές, τά μεγάλα σπίτια, τά ἀκριβά αὐτοκίνητα, τά σπάνια ἔργα τέχνης καί τά περίτεχνα κοσμήματα. Ἡ ὕλη μ' ὅλη τήν ὀμορφιά καί τήν περιπλοκότητά της δέν εἶναι δυνατόν νά ὑπερβεῖ τή λάσπη τῆς γῆς καί νά φτάσει στό μεγαλεῖο τοῦ οὐρανοῦ.

Ἐπί οὐράνιος πλοῦτος δέν καταμετροῦται μέ βάση ὑλικά μέτρα καί σταθμά. Ἐπί κατά Θεόν πλούσιος ἔχει τρία σημαντικά γνωρίσματα: πρῶτον, εἶναι πλούσιος σέ ἀγάπη καί ἐλεημοσύνη, δεύτερον, εἶναι πλούσιος σέ ἀρετή καί τρίτον, εἶναι πλούσιος σέ Θεία Χάρη καί προσευχή.

Τί σημαίνουν αὐτά ἄς τό δοῦμε εὐθύς ἀμέσως. Κατ' ἀρχήν ὁ πλοῦτος τῆς ἀγάπης. Ἐπί ἀληθινά πλούσιος γιά τά μέτρα τοῦ οὐρανοῦ εἶναι ἐκεῖνος πού δίνει χωρίς σκέψεις καί χωρίς ἐπιφυλάξεις. Μπορεῖ νά θεωρεῖται ἀνόητος ἀπό τούς πολλούς. Μπορεῖ νά χλευάζεται, ἐπειδή εὐκόλα τόν ἐκμεταλλεύονται οἱ ἐπιτήδριοι. Ἐκεῖνος ὅμως βιώνει τή χαρά τῆς προσφορᾶς, ἡ ὁποία εἶναι πιά σημαντική ἀπ' ὅλα τά ὑπάρχοντα τοῦ κόσμου. Ὅσο δίνει τόσο πλουτίζει καί ὅσο μοιράζει τόσο κερδίζει πε-

ρισσότερα. Ὁ ἄνθρωπος πού εἶναι πλούσιος σέ ἀγάπη καί ἐλεημοσύνη μπορεῖ νά εἶναι φτωχός κατά τόν κόσμο, δέν πρόκειται, ὅμως, ποτέ νά χάσει τήν πνευματική του ἀρχοντιά καί νά μήν εἶναι πλούσιος κατά τά μέτρα τοῦ Θεοῦ.

Δεύτερον, ὁ πλούσιος σέ ἀρετή. Ὁ ἄνθρωπος τῆς ἀρετῆς εἶναι πλούσιος κατά Θεόν, διότι δέν ξεπουλήθηκε στή φτήνια τῆς ἁμαρτίας, ἀλλά ἔμεινε ἀκριβός καί ἀτίμητος στήν ἀκεραιότητα τῆς ἀρετῆς. Ὁ ἄνθρωπος τῆς ἀρετῆς εἶναι πλούσιος πνευματικά, διότι στό πρόσωπό του ἀκτινοβολεῖ ἡ ὁμορφιά τοῦ Θεοῦ, ἡ ἀρμονία τοῦ κόσμου καί ὁ ἐκλεπτυσμός τοῦ καθαρῶ πνεύματος. Ἡ ἀρετή πλουτίζει ἐκεῖνον πού μαζί της ἀνεβαίνει μέσ' ἀπό τή βρωμιά τῆς πτώσεως στά ὑψίπεδα τῆς μετανοίας. Ὁ ἐνάρετος εἶναι πλούσιος, ἐπειδή εἶναι ἐλεύθερος ἀπό τήν ἐμπάθεια τῆς ἁμαρτίας καί ἀπό τά σιδηρά δεσμά τῶν ψεύτικων ὑλικῶν ἀναγκῶν. Εἶναι ἀρχοντας, ἐπειδή ξέρει νά ξεχωρίζει τό «θέλω» ἀπό τό «χρειάζομαι» καί εὐκόλα μπορεῖ νά λέγει καί νά κάνει πράξη τή λέξη «μοιράζομαι». Ὁ ἐνάρετος εἶναι ἀξιοσέβαστος, διότι σέβεται τά ὅρια καί τήν προσωπικότητα τῶν ἄλλων.

Εἶναι ἀγαπητός, διότι ἀγαπάει ἀδιάκριτα, ἀνεμπόδιστα καί θυσιαστικά.

Τρίτον, ὁ κατά Θεόν πλούσιος εἶναι γεμάτος ἀπό θεία χάρη καί προσευχή. Αὐτό εἶναι τό ἀληθινό περιεχόμενο τοῦ πιστοῦ. Μόνον ὁ αὐθεντικά πιστός ὁμιλεῖ ἀκατάπαυστα μέ τό Θεό καί λαμβάνει ὡς ἀπάντηση τήν ἀκτιστή χάρη τοῦ Παρακλήτου. Ὅταν ὁ ἄνθρωπος γεμίσει ἀπό τά χαρίσματα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καί καρποφορήσει τούς γλυκύτατους καρπούς τῆς προσευχῆς, τότε πραγματικά εἶναι πιο πλούσιος ἀπ' ὅλους τούς μεγιστάνες τοῦ πλανήτη. Ὁ «κατά Θεόν πλουτῶν» εἶναι αὐτός πού βυθίζεται ἀχόρταγα μέσα στό φῶς τοῦ Κυρίου καί προσεύχεται ἀδιάλειπτα ὄχι μόνο γιά τόν ἑαυτό του ἤ γιά τούς γνωστούς του, ἀλλά γιά τόν σύμπαντα κόσμο, γιά τήν κτίση, γιά τά πλάσματα πού τόν περιβάλλουν καί γιά τούς κεκοιμημένους. Μόνον ὁ ἀληθινά πιστός μπορεῖ νά πλουτίζει μέ τήν προσευχή, νά χαριτώνεται μέ τά μυστήρια καί νά αὐξάνει μέ τόν ἁγιασμό του τίς καταθέσεις του στόν οὐρανό.

Σήμερα λοιπόν, καθώς ἀκούσαμε τήν παραβολή τοῦ ἄφρονος πλουσίου, ἄς μὴν τόν ἀκολουθήσουμε στήν ποταπή ἀφροσύνη του. Ἄς λάβουμε ὑπόψη μας

τό συμπέρασμα τῆς παραβολῆς. Ὡς εὐστροφοί καί ἀληθινά ὀξυδερκεῖς ἄς φροντίσουμε νά πλουτίσουμε κατά Θεόν μέ τήν ἀγάπη καί τήν ἐλεημοσύνη, μέ τήν ἀρετή, μέ τήν προσευχή καί τόν ἀγιασμό. Μέ τόν τρόπο αὐτό, ὅταν ζητηθεῖ ἡ δική μας ψυχή, θά εἴμαστε ἀρκετά πλούσιοι σέ καταθέσεις, ὥστε νά πάρουμε μία λαμπρή θέση στήν ἀγκαλιά Του καί στή δόξα Του, πού παραμένει ἄδυτη στούς αἰῶνες. Ἀμήν.